

Dirigent Camille Delaforge en mezzosopraan Martina Myskohlid (Dido). Bart Grietens

Recensie Opera

Dirigent Delaforge slingert je het verhaal in, ook zonder decors

Dido & Aeneas in concert
Nationale Opera, Nederlandse Reisopera en Opera Zuid

Hugo Jager 28 april 2025, 13:00

 Bewaren

 Delen

Je een uur lang vrolijk maken over een mislukte liefde. Laat dat maar aan de Engelse componist Henry Purcell over. In zijn opera *Dido and Aeneas* rol je van de ene in de andere dans. Dat begon al in

de ouverture. De Franse barokdirigent Camille Delaforge liet bij de première in Nationale Opera & Ballet het rustigere eerste deel daarvan al zo vlot klinken, dat je voor het snellere tweede gedeelte je hart vasthield. Maar wonderwel ging dat in een nog veel steviger tempo dan je voor mogelijk had gehouden.

Advertentie

Hiermee slingerde Delaforge je het verhaal in. Dido is koningin van Carthago en zij is verliefd op de Trojaanse prins Aeneas. Als hij Carthago bezoekt en haar de liefde verklaart, denk je: wat kan er misgaan? Nou, onderschat een kwaadaardige tovenares en haar heksen niet. Zij zorgen ervoor dat er een storm uitbreekt, die de geliefden uit elkaar drijft.

Angstaanjagende onweersgeluiden

Dat die storm overtuigend klonk, was te danken aan slagwerker Sylvain Fabre, die de zaal overdonderde met de meest angstaanjagende onweersgeluiden. Delaforge had de basso continuo spelers van haar Ensemble Il Caravaggio meegebracht en wist die krachten geniaal te bundelen met het Nederlands Kamerorkest.

Alles in deze opera was dankzij haar prikkelende manier van dirigeren fris en fraai. Dat het hier ging om een concertante uitvoering (mise en espace van Rosemary Joshua), en decors dus geheel ontbraken, vergat je al snel. De leden van DNO Young Baroque Voices wisten het drama beeldend aan te sturen. Bijvoorbeeld door hun armen op denkbeeldige golven te laten meevoeren.

In dat koor en ook in de cast van deze productie zitten zangers van de Nationale Opera Studio en conservatoria uit heel Nederland. Je maakt dus kennis met het operatalent van morgen. De Canadese mezzosopraan Martina Myskohlid liet horen dat ze het stadium van talent al lang ontgroeid is. Ze zette haar rol als Dido treffend neer. Dat kwam doordat ze zich niet liet meeslepen naar grote emoties, maar juist inzoomde op het kleine verdriet.

Ook de zang van haar zuster Belinda door de Franse sopraan Franciana Nogues was nergens uitbundig. De verstilde ontroering die daardoor de hoofdrol kreeg, leverde ongeloofelijk intiem spel op in deze barokopera.

Het koor DNO Young Voices in 'Dido & Aeneas in concert'. Bart Grietens

Trouw

Abonneren vanaf 2,30 per week

Log in

Het was alleen jammer dat je niet helemaal ging geloven in de liefde tussen Dido en Aeneas. De zoen tussen beiden kwam erg plotseling. En de Belgische bariton Leander Carlier zette zijn rol als Aeneas wat te dik aan. Met zijn volle vibrato was het alsof hij in een Italiaanse

T

Voorpagina

Editie

Best gelezen

Rubrieken

e zingen. Tel daarbij op zijn
er paljas dan Trojaanse

held.

Eigenlijk helemaal niet erg, want er zou sowieso geen toekomst in hun liefde zitten. De heksen slagen in hun snode plannen en uiteindelijk jaagt Dido hem weg. Myskohlids treurige slotaria *When I am laid in earth* was, precies zoals je hoopte, van een weergaloze schoonheid. Dat gaf je vertrouwen in deze nieuwe generatie.

Er zijn nog voorstellingen in Amsterdam (29 april en 4 mei), Arnhem (1 mei), Enschede (2 mei) en Heerlen (6 mei). Kijk voor meer info op operaballet.nl

Help ons door uw ervaring te delen: [Feedback geven](#)